

Wiadomość Tygodnia

W WARSZAWIE ZAKOŃCZYŁA SIĘ 30. PARAFIADA

Jubileuszową 30. Międzynarodową Parafiadę Dzieci i Młodzieży uważam za zamkniętą – tymi słowami o. Tomasz Olczak, prezes Stowarzyszenia Parafiada zakończył tygodniowe święto sportu kultury i wiary. Wygaszono znicz parafiadowy, ale organizatorzy już zapraszają reprezentacje z Polski i zagranicy na Parafiadę w przyszłym roku.

Galę Zakończenia poprowadzili Patrycja Michońska i Marek Zając, który wspominał swoje Parafiady, te pierwsze w Krakowie, a następnie w Warszawie. Po gali parafiadowicze udali się z pielgrzymką do Świątyni Bożej Opatrzności na Eucharystię przy grobie śp. o. Józefa Jońca, twórcy ruchu parafiadowego. Przed wyjściem zrobiliśmy jeszcze pamiątkowe zdjęcie wszystkich uczestników tegorocznej Parafiady. Wbrew zasadom logiki 1500 zmieściło się w 30.

W tym roku przyjechało do nas 56 reprezentacji zagranicznych i 31 krajowych z 7 państw: Białorusi, Ukrainy, Litwy, Łotwy, Rosji, Niemiec i Polski. Reprezentowali swoje parafie, kluby sportowe, placówki oświatowe i organizacje polonijne. Ogólna liczba osób na Parafiadzie to 1491, w tym 1150 zawodników i 170 opiekunów. Komitet Organizacyjny liczył 171 osób, w tym 80 wolontariuszy.

Parafiada opiera się na greckiej triadzie: stadion – teatr – świątynia. Stadion to 13 dyscyplin, 16 konkurencji, starty indywidualne i grupowe. Teatr to konkursy, warsztaty i możliwość zwiedzania stolicy. Świątynia to poranna Eucharystia, wieczorna modlitwa i namiot adoracji.

Komisja Sportowa odnotowała 2564 startów, w czasie dekoracji zwycięzców wręczono 642 medale. Największą popularnością cieszył się bieg na 60 m w kategorii Szkoła Podstawowa dziewcząt, gdzie wystartowały 63 zawodniczki.

Podsumowanie konkursów w filarze Teatr i Świątynia wygląda równie imponująco. W konkursach plastycznych wystartowało 277 osób, a wiedzy – 475 osób. Jury konkursu Sacro Song wysłuchało 146 występów wokalnych. W ramach Przeglądu Małych Form Teatralnych wystawiono 17 spektakli.

Odbyło się szereg warsztatów: biżuterii, bębniarskich, kalejdoskopów, komiksu, tanecznych Zumba i wystartowała gra plenerowa „Wyścig Niepodległości” – w sumie wzięło w nich udział 575 osób. W programie zwiedzania stolicy i warszawskich muzeów wydano 1115 biletów.

Komisja Pastoralna przygotowała swoiste rekolacje parafiadowe „Owoce Ducha Świętego”. Program obejmował wspólną Eucharystię i wieczorny apel połączony z wprowadzeniem w formie etiudy teatralnej oraz adorację Najświętszego Sakramentu w specjalnym namiocie. Wyjątkowa była modlitwa o pokój – połączenie audiowizualne z żołnierzami z misji wojennej w Afganistanie.

Na Parafiadzie prowadzona jest klasyfikacja generalna w każdym z trzech filarów: stadion, teatr, świątynia. Nagroda dla najwzszechstronniejszej reprezentacji wędruje do zespołu, który zdobył najwięcej punktów w każdym z filarów.

Najwszechstronniejszą reprezentacją zagraniczną Jubileuszowej 30 Parafiady po raz kolejny została reprezentacja Parafii pw. Narodzenia NMP w Dolinie na Ukrainie, która zaledwie 1 punktem wygrała z reprezentacją Kottaskiego Miejskiego Kulturalno-Oświatowego Ruchu Społecznego – Kottaska Polonia z Rosji.

Najwszechstronniejszą reprezentacją z Polski okazała się reprezentacja Szkoły Podstawowej nr 3 z Oddziałami Integracyjnymi im. Michała Drzymały w Wolsztynie. Za: www.pijarzy.pl

Wiadomości krajowe

XXXI SALETYŃSKIE SPOTKANIE MŁODYCH W DĘBOWCU

Do sanktuarium Matki Bożej w Dębowcu już po raz trzydziesty pierwszy przyjechali uczestnicy Saletyńskiego Spotkania Młodych.

Początek pierwszego dnia SSM wypełniły zapisy, a o dobry klimat i integrację młodych zadbała Grupa Imprateam z Brzeska. Po oficjalnym rozpoczęciu spotkania wystąpił zespół Nazaret z Lipnicy Murowanej koło Bochni. Dzień zakończył się wspólną modlitwą do Maryi Saletyńskiej, patronki spotkania.

Tegoroczne 31 Saletyńskie Spotkanie Młodych odbywało się w dniach 9–13 lipca i przebiegało pod hasłem „(bez)siłni w miłości”. W spotkaniu uczestniczyło ok. 1200 młodych wraz z opiekunami.

II Dzień Spotkania

Od wielu lat drugi dzień spotkania młodych w Dębowcu to czas pojednania z Bogiem i drugim człowiekiem.

Przed południem uczestnicy wysłuchali konferencji Dobromira „Maka” Makowskiego. Twórca projektu RapPedagogia opowiedział młodym historię swojego nawrócenia i odkrywania wiary. Zachęcał ich, by z wytrwałością stawali się „solą ziemi i światłem świata”.

Przygotowaniem do spowiedzi była katecheza kustosa sanktuarium w Dębowcu ks. Pawła Raczyńskiego MS. Saletyn podkreślił, że trudne życie i relacje z ludźmi naznaczone cierpieniem mogą być miejscem doświadczania Bożego miłosierdzia. Po konferencji kilkudziesięciu kapłanów spowiadało obecną na spotkaniu młodzież.

W homilii podczas wieczornej Eucharystii ks. Raczyński zachęcał uczestników, by odważali się wychodzić z lęków i uczyli się zaufania Bogu.

Dzień zakończył się koncertem uwielbienia prowadzonym przez Tymczasową Formację Prowizoryczną i grupę muzyczną spotkania młodych.

III Dzień Spotkania

Mocne konferencje i świetna muzyka wypełniły trzeci dzień 31. Saletyńskiego Spotkania Młodych.

Gościem śródowego przedpołudnia był wokalista zespołu T.Love Muniek Staszczuk. Muzyk podczas konferencji opowiedział o swoim nawróceniu, o odkrywaniu Maryi i odnajdywaniu swego miejsca we wspólnocie Kościoła. Odpowiadając na pytania młodych, mówił m.in. o świecie show-biznesu, karierze muzycznej oraz cenie, jaką trzeba nieraz zapłacić za sławę.

Homilię podczas Eucharystii wygłosił ks. Marcin Baran. Duszpasterz młodzieży diecezji tarnowskiej zachęcał, by młodzi na wzór św. Benedykta uczyli się szukać równowagi między pracą a modlitwą, a także by uczyli się mądrze odpoczywać przy Bogu.

Na wieczorne spotkanie pod hasłem „Skąd ta miłość” do bazyliki Matki Bożej Saletyńskiej organizatorzy zaprosili żeńską połowę uczestników. Interesująco, inspirująco i kreatywnie o miłości mówił ks. Dariusz Rozum MS.

Wieczorem na placu sanktuaryjnym zagrał zespół Porozumienie. Dobry *christian rock* przyciągnął wiele osób także spoza uczestników spotkania młodzieży.

IV Dzień Spotkania

Bp Rafał Markowski, Tomasz Budzyński i zespół Maleo Reggae Rockers byli gośćmi czwartego dnia Saletyńskiego Spotkania Młodych w Dębowcu.

W czwartkowy poranek o swoim odkrywaniu życiowego powołania opowiedzieli organizator SSM ks. Karol Tomczak MS oraz Krzysztof Irisik, lider Tymczasowej Formacji Prowizorycznej, czyli grupy muzycznej SSM. Prymicyjnej Eucharystii przewodniczył bp Rafał Markowski z Warszawy, który także wygłosił homilię. Po Mszy świętej wyświęceni w tym roku saletyni: ks. Piotr Grudzień, ks. Marek Koziełto, ks. Dawid Kucaba, ks. Marcin Madej ks. Tomasz Pękała udzielił uczestnikom spotkania prymicyjnego błogosławieństwa.

Po południu o swoim nawróceniu i o tym, jaki jest prawdziwy obraz Boga mówił młodzieży Tomasz Budzyński, wokalista Armii i 2Tm2,3, malarz i poeta.

Ostatnim akordem dnia był koncert Maleo Reggae Rockers. Dzień zakończył się wspólną modlitwą do Matki Bożej.

Zakończenie

Po wspólnej modlitwie uczestnicy spotkania wysłuchali świadectwa niepełnosprawnego Pawła Szkutnickiego i jego mamy. Paweł, od 18 lat poruszający się na wózku, opowiedział młodym, w jaki sposób przeżywa swoją poważną niepełnosprawność i próbuje nie tracić radości życia.

Mszy św. na zakończenie SSM przewodniczył przełożony polskich saletynów ks. Grzegorz Zembroń MS. W homilii ksiądz prowincjał zwrócił uwagę, że Bóg jest w pewien sposób bezsilny w miłości do człowieka, ponieważ obdarzył go wolnością. Podkreślił też, że kiedy człowiek opiera się na Bogu, ma dostęp do prawdziwej i niezawodnej siły.

W 31. Saletyńskim Spotkaniu Młodych uczestniczyło prawie 1200 osób z całej Polski, a także małe grupy z Czech i Francji. Pięciodniowy festiwal młodych w Dębowcu odbywał się pod hasłem „(Bez)silni w miłości”.

Spotkania w Dębowcu są jednym z najważniejszych elementów duszpasterskiej pracy księży saletynów z młodzieżą. Gim-

nazjaliści i licealiści przyjeżdżają do Dębowca, by wzmocnić swoją więź z Bogiem, pogłębić wiarę, odkryć swoje życiowe powołanie oraz spotkać wielu ciekawych ludzi. Przyszłoroczne, 32. Saletyńskie Spotkanie Młodych jest zaplanowane od 8 do 12 lipca.

Za: www.saletyni.pl

NOWY ZARZĄD GENERALNY SIÓSTR SŁUŻEK NMPN

Siostra Mirosława Grunt została ponownie matką generalną Zgromadzenia Sióstr Służek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej. To druga, 6-letnia kadencja 55-letniej zakonnicy, która kieruje zgromadzeniem zaangażowanym m.in. w pracę oświatową i charytatywną.

Wyboru dokonano podczas obradującej w Mariówce k. Przysuchy XX zwyczajnej Kapituły. Siostry delegatki na kapitule reprezentowały: dom generalny i domy zależne bezpośrednio od przełożonej generalnej, trzy polskie prowincje oraz prowincje zagraniczne, a także delegatury afrykańską i łotewską.

Wyborom przewodniczył ordynariusz diecezji radomskiej, bp Henryk Tomasik. Oto skład nowego zarządu: m. Mirosława Grunt – przełożona generalna, II kadencja, s. Janowska Lidia – zastępczyni przełożonej generalnej, s. Szymczyk Teresa – II radna generalna, s.

Biernacka Ewa – III radna generalna i s. Kudela Lidia – IV radna generalna.

– Przełożonej Generalnej i Jej Radzie gratulujemy zaufania ze strony Boga i Zgromadzenia oraz życzymy wiele Bożego światła do prowadzenia Służek Niepokalanej drogami charyzmatu zgodnie z wolą Bożą – napisały służki na swojej stronie internetowej.

M. Mirosława Grunt

S. Grunt do zakonu wstąpiła w 1981 roku. Była zastępczynią prowincji sandomierskiej zgromadzenia, a także mistrzynią junioratu. Z wykształcenia jest

teologiem o specjalności teologia duchowości katolickiej. Doktorat uzyskała na KUL.

W Mariówce, która leży na terenie diecezji radomskiej, od ponad 100 lat ma swoją siedzibę Zarząd Generalny Zgromadzenia. Tutaj siostry zgłębiają dar swego powołania, odbywając formację podstawową: postulat, nowicjat, juniorat oraz przeżywają coroczne rekolekcje i dni odnowy.

Siostry prowadzą szkoły w Mariówce i Sandomierzu oraz kilka przedszkoli. Pracują jako nauczycielki i wychowawczynie w szkołach, internatach i przedszkolach, służą chorym w szpitalach, zakładach opieki i domach, pracują w krajach misyjnych.

Siostry służki prowadzą także ośrodek zdrowia w Mariówce. Powstał on w ramach Dzieła Pomocy Chorym „Promień” w hołdzie Janowi Pawłowi II. Siostry służki przeznaczyły na ten cel budynek dawnych szkół, skonfiskowany przez władze komunistyczne i zwrócony po 50 latach.

KAI

50. LAT KARMELITANEK W IMIELINIE

14 lipca pod przewodnictwem bpa Adama Wodarczyka wspólnota Sióstr Karmelitanek dziękowała za półwiecze posługi na imielińskiej ziemi.

Dzięki dwóm tercjarką karmelitańskim Helenie Wróbel oraz Barbarze Ryszce w Imielinie od 50 lat posługują Siostry Karmelitanki od Dzieciątka Jezus. To one z własnych ofiar oraz z ofiar parafian zbudowały dom dla sióstr w Imielinie.

W homilii bp Wodarczyk nawiązał do słów konstytucji zakonnych, które – jak zauważył – „wpisują się w postawę zaufania Maryi i umiłowanego ucznia, o których dzisiaj słyszeliśmy w Ewangelii”. – Siostry mówią, że „wobec Boga staramy się być jak dzieci: ufne, całkowicie zdane na Niego i przekonane o Jego bezwarunkowej i darmowej miłości do wszystkich. Tę miłość niesiemy osobom, do których nas posyła” (...). To są słowa potrzebne każdemu, aby uczyć tego życia w postawie dziecięctwa wobec miłującego nas Ojca w niebie. Ta postawa dziecięctwa staje się też darem, który wszyscy tu żyjący otrzymują od 50 lat. – mówił.

„Realizowanie zasadniczych rysów duchowości karmelitańskiej, ustawiczna modlitwa, umartwienie, ofiarna miłość, która przynosi dla Kościoła owoce apostołstwa czyli udziału w misji Syna Bożego” to cechy, które wymienił hierarcha opisując życie Sióstr Karmelitanek od Dzieciątka Jezus. – Te wszystkie cele, kierunki, waszej duchowości są niezwykle wymagające, ale bardzo potrzebne dla współczesnego świata i także dla tej wspólnoty parafialnej – dodał po chwili.

– Wśród obfitości łask, jakimi obdarza nas Ojciec jest też ta szczegółowa łaska. To obecność sióstr karmelitanek wśród nas. To one otaczają swoją cichą modlitwą całą naszą parafię, służą duchowym wsparciem i radą. Odwiedzają chorych, posługują w zakrystii, katechizują w szkole. Za całe ich dobro składamy z serca płynące „Bóg zapłać” – mówiła Bibiana Lamik z Rady Parafialnej dziękując siostrom za ich dotychczasową posługę.

Siostry Karmelitanki od Dzieciątka Jezus przybyły do Imielina w 1968 roku. Wówczas bp Herbert Bednorz pobłogosławił dom i erygował w nim kaplicę pw. Matki Bożej Szkaplerznej. Obecnie siostry pełnią posługę wśród chorych w szpitalu, pracują w zakrystii oraz katechizują. Za: www.archidiecezja.katowicka.pl

IX PAULIŃSKIE DNI MŁODYCH

W Leśnej Podlaskiej, w urokliwie położonym sanktuarium Matki Bożej oraz paulińskim klasztorze trwają 9. Paulińskie Dni Młodych – zjazd młodzieży z naszych duszpasterstw oraz zaprzyjaźnionej z Zakonem. Tegoroczne wydarzenie zgromadziło około setki wspaniałych ludzi – jest to liczba porównywalna z tą z lat poprzednich.

Hasłem rekolekcji prowadzonych metodą lectio Divina, na które poświęcamy pierwsze trzy dni zjazdu, jest zdanie z Listu Do Galatów (Gal 5,1) Ku wolności wyswobodził nas Chrystus – aktualne jak nigdy dotąd, gdy w epoce postprawdy wszystkie możliwe sposoby degradacji człowieka forsowane są właśnie jako możliwość (lub wręcz nakaz) realizowania daru wolności. Młody człowiek, ulegający presji środowiska, laickim mediom, trendom pseudokultury czuje się zagubiony – z jednej strony odczuwa pociąg i przyjemność z partycypowania

w duchu tego świata, jednakże instynktownie odczuwa niepokój i pragnienie czegoś głębszego.

Owemu człowiekowi wychodzą naprzeciw rozmyślenia przygotowane przez ojca duchownego zjazdu – o. Piotra Stanikowskiego OSPPE, na co dzień posługującego w Biechowie w Archidiecezji Gnieźnieńskiej. Za organizację odpowiadają ojcowie paulini – duszpasterze młodzieży z naszych parafii na czele z o. Michałem Nawrylukiem, mający do pomocy braci kleryków z WSD na Skalce. Nie można zapomnieć o nieocenionej obecności sióstr augustianek z Krakowa oraz pani opiekunki ze Świdnicy.

Centrum każdego dnia jest wspólna Eucharystia. Na modlitwę przeznaczamy

dużo czasu – jest medytacja codzienniego lectio, wspólna liturgia godzin, Apel Jasnogórski, adoracja Najśw. Sakramentu. Poza tym Paulińskie Dni Młodych oferują uczestnikom także radość wspólnoty – zabawy, gry sportowe, tańce, palenie ogniska... Możliwości jest wiele, a większość z nich zrealizujemy w ostatnich dniach – po rekolekcjach nastąpi moment wytchnienia, przeznaczony bardziej na rekreację, choć oczywiście nie pozbawiony w dalszym ciągu kontaktu z Bogiem. W końcu po to tu przyjechaliliśmy.

Na sobotę planowana jest pielgrzymka do Serpelic oraz Pauliniada – teleturniej wiedzy o Zakonie Paulinów z nagrodami. Całość zakończy się w niedzielę, gdy po wspólnej Mszy Świętej spożyjemy ostatnio PDM-owski obiad i rozjedziemy się do domów. A przed niektórymi naprawdę daleka podróż. Spotkamy się za rok w... miejscu, które na razie wiadome jest jedynie organizatorom. Na oficjalną informację jeszcze zaczekamy.

Bogu niech będą dzięki za te wspaniałe dni, za pogodę, która póki co dopisuje oraz za ofiarną dobrodziejów, których nie zabrakło. *Paulini*

ZE ŚW. MICHAŁEM NA JASNEJ GÓRZE

W pierwszą sobotę lipca już po raz trzeci miała miejsce Ogólnopolska Pielgrzymka „Ze św. Michałem na Jasną Górę”. Rycerze, Czyciele i wszyscy Przyjaciele św. Michała zbrali się licznie na modlitwie w jasnogórskiej bazylice.

Tegoroczne spotkanie rozpoczęła konferencja ks. Zbigniewa Barana CSMA, egzorcysty, który podzielił się swoim doświadczeniem posługi duszpasterskiej oraz refleksją na temat istoty nabożeństwa do św. Michała Archanioła. „Istotą nabożeństwa do św. Michała Archanioła jest nie tylko to, że się do niego modlimy, ale że się do niego upodabniamy. On cały czas trwa przed Bogiem i cały czas uwielbia Boga, adoruje. (...) Św. Michał uwielbia Boga i przez to deprecjuje diabła” – mówił ks. Zbigniew. Podkreślał także, jak ważna jest wiara w Bożą miłość. „Jeśli będziemy otwarci i przyjmujemy miłość Boga to w nas będzie taka Boża moc, że zły nic nie może”.

Podczas modlitewnego czuwania odmawiano Różaniec z Aniołami, Godzinki ku czci św. Michała Archanioła oraz Koronkę uwielbienia Boga ze św. Michałem Archaniołem i Chórami Aniołów.

Centralnym punktem pielgrzymki była Msza święta w Kaplicy Cudownego Obrazu, której przewodniczył ks. Władysław Suchy CSMA, kustosz Sanktuarium św. Michała Archanioła w Monte

Sant' Angelo, a homilię wygłosił ks. Krzysztof Poświata. Poniżej zamieszczamy jej fragmenty.

„Intuicja Ojców Kościoła podpowiedziała im, że to Archanioł Michał był Aniołem Stróżem Jezusa w czasie Jego ziemskiego życia. Pełna mocy obecność tego Archanioła wypełniała od samego początku życie Świętej Rodziny. Prawdziwe nasze spotkanie z przyjaciółmi Boga, jakimi są święci niesie w sobie taki podwójny wymiar, który moglibyśmy określić słowami – brama i droga. Oni są dla nas bramą do serca Boga. Przychodzimy przed ich oblicze z radością, ale też z pewnym garbem życiowym. Wraz z nimi uwielbiamy Boga, który też w naszym życiu dokonuje wielkich dzieł. Ale z tego życiowego garbu może nawet w wielkiej obfitości wysypujemy wszystkie nasze udręki, prośby, wołania jakie kierujemy do naszego Boga. (...) A drugim wymiarem jest droga – podpatrujemy świętych jak żyć, jak iść. Są dla nas inspiracją, podpowiedzią, korygują nas, wspierają. Nie można ich skopiować, ale trzeba i warto od nich się uczyć. I tak jest z nami dzisiaj na Jasnej Górze. Mamy mnóstwo spraw, z którymi tutaj przybyliśmy. Na jaką drogę zaprasza nas św. Michał Archanioł? Myślę, że jest ona nam dosyć dobrze znana. Być na drodze św. Michała Archanioła to znaczy służyć. Przede wszystkim służyć. To jest też droga Maryi. I nie chodzi o służbę od godziny do godziny. Nie chodzi o służbę, która dowartościuje moje ego, ale chodzi o służbę, która życie zamieni w służbę, odnajdując w tym najgłębszy sens tego istnienia. Być na jego drodze to nieść w sobie doświadczenie zbawienia, uratowania, wewnętrznej wolności, która wyraża się w harmonii ducha, w pokoju, w głębokiej i szczerej życzliwości. Być na drodze św. Michała Archanioła to żyć entuzjastycznie, dać się porwać spojrzeniu Jezusa, nieść w sobie zachwyt Bogiem, bo czym innym jest «Któż jak Bóg». Żyjmy tak, żeby ludzie zaczęli nas pytać o Boga. Żyjmy, znajdując radość w prawdziwej służbie. Żyjmy wewnętrznie wolni. Żyjmy z płonącymi sercami”.

Bardzo ważnym momentem było nabożeństwo o uzdrowienie duszy i ciała oraz uwolnienie z nałogów z modlitwą wstawieniczą przed Najświętszym Sakramentem. Wiele osób podchodziło do figury św. Michała ze łzami w oczach, powierzając mu swoje trudności i cierpienia.

Muzyczną oprawę pielgrzymki zapewnił zespół „Laetare” z Wołomina.
Za: www.michalici.pl

WSPÓLNOTOWE OBCHODY URODZIN ZAŁOŻYCIELA U CHRYSZTUSOWCÓW

Takim tytułem można by określić lipcowe dni wspólnoty, które od kilku lat wpisują się w nasz zakonny kalendarz, bowiem przypadają w okolicy kolejnych rocznic urodzin Czcigodnego Sługi Bożego kard. Augusta Hlonda. Tegoroczne przypadają w ich wigilię i ipsa dies, na których zgromadziło się ponad 40 chrystusowców z bliska i daleka, z Polski i spoza jej granic.

Wspólna modlitwa, Eucharystie oraz agapa w domu głównym w Poznaniu i domu chrystusowca-seniora Puszczykowie czy na miłostowskim cmentarzu mają umocnić nasze braterskie więzi, by rzeczywiście, jak mówił i pozostawił w duchowym testamencie między nami nie

było dali i byśmy byli jedno... a także, abyśmy otwierali się na moc i działanie Ducha Świętego, by tworzyć i stanowić żywą wspólnotę na chwałę Boga i ku pożytkowi Kościoła.

W tych dniach słyszymy mocne słowa proroka Amosa, które powinny pobudzić nas do głębokiej refleksji, do zrobienia rachunku sumienia: czy wszystko co czynimy, czynimy dla Pana i dla Jego

chwały czy może by zyskiwać poklask i inne sprawy zamiast Boga stawiać w centrum? Albowiem prorok Amos przestrzega: *Szukajcie dobra, a nie zła, abyście żyli. [...] Mieście w nienawiści zło, a miłujcie dobro! (Am 5,14a.15a)* a św. Piotr w swoim liście dodaje: *Odrzuciwszy więc wszelkie zło, wszelki podstęp i udawanie, zazdrość i jakiegokolwiek złe mowy, jak niedawno narodzone niemowlęta pragnijcie duchowego, niesfałszowanego mleka, abyście dzięki niemu wzrastali ku zbawieniu – jeżeli tylko zasmakowaliście, że słodki jest Pan. (1P 2,1-3).*

Dlatego nieustannie prosimy o modlitewne towarzyszenie wszystkich ludzi dobrej woli, by dzięki naszej posłudze tylko Chrystus był głoszony (por. Flp 1,18).
Za: www.chrystusowcy.pl

WIELKA INWESTYCJA PALIATYWNO-HOSPICYJNA BONIFRATRÓW WE WROCŁAWIU

Konwent Bonifratrów pw. Trójcy Przenajświętszej we Wrocławiu podpisał umowę z ORPEA Polska (wcześniej MEDISystem), która obejmuje użytkowanie przez okres 50 lat dwóch budynków w części nieruchomości należącej do Zakonu.

W historycznym kompleksie szpitalnym powstanie Centrum Opieki Paliatywnej i Hospicyjnej spółki Bonifraterskie Centrum Zdrowia i Dom Opieki Święta Jadwiga (inwestycja pod marką ORPEA Rezydencje). Prace budowlane rozpoczną się jesienią 2018 r., a ich zakończenie planowane jest na rok 2020.

Ruszyły już prace remontowe w budynkach socjalnych Konwentu Bonifratrów znajdujących się przy ul. Traugutta, gdzie usytuowane będą pomieszczenia klasztorne wraz z kaplicą dla braci bonifratrów. Otwarcie tej części przewidziane jest na październik 2018 r.

Nowe Centrum Opieki Paliatywnej i Hospicyjnej

W budynku usytuowanym na skrzyżowaniu ulic Pułaskiego i Traugutta, w którym dziś mieści się m.in. Apteka Bonifratrów, powstanie nowe, kompleksowe Centrum Opieki Paliatywnej i Hospicyjnej, do którego zostanie przeniesiona działalność Bonifraterskiego Centrum Stacjonarnej Opieki Hospicyjnej prowadzona od 18 lat przy ul. Poświęckiej. Odpowiadając na stale rosnące potrzeby opieki w tym zakresie, nie tylko miesz-

WIRYDARZ DZIEDZICTWA POWSTANIE W STANIĄTKACH

Tysiące woluminów, a wśród nich niezwykle cenne zapisy kolęd i pieśni, zabytkowe szaty liturgiczne czy obrazy z XVII wieku – to tylko część z bezcennych skarbów, jakie mają od wieków pod swoją pieczę mniszki z opactwa w Staniątkach.

Na budowę Wirydarzu Dziedzictwa Benedyktyńskiego siostry benedyktynki otrzymały ponad 7 mln dotacji z funduszy unijnych.

Nowoczesny Wirydarz Dziedzictwa Benedyktyńskiego to budynek, który będzie jednocześnie muzeum, biblioteką i czytelnią. Na jego budowę siostry benedyktynki otrzymały unijną dotację z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego (RPO WM) w wysokości ponad 7,2 mln zł. Całość projektu oszacowano na 10,6 mln zł.

Istniejący od ponad 800 lat klasztor benedyktynek w Staniątkach to jeden z największych skarbów Małopolski. W zakonnych murach przechowywane są bezcenne zabytki piśmiennicze, a także dzieła sztuki czy przedmioty używane przed wiekami w czasie liturgii.

kańców samego Wrocławia, ale także całej aglomeracji, planowane jest znaczne zwiększenie liczby miejsc stacjonarnych. Dodatkowo będzie się tu znajdować również poradnia medycyny paliatywnej oraz punkt koordynacyjny bonifraterskiego hospicjum domowego, które już dziś obejmuje swoim zasięgiem działania znaczną część Dolnego Śląska.

Rezydencja Święta Jadwiga

W obiekcie o powierzchni 5,5 tys. m kw. wykończonym w standardzie premium będzie mogło zamieszkać 130 seniorów w pokojach 1- i 2-osobowych. Dom będzie miał osobny oddział dedykowany osobom z chorobą Alzheimera ze specjalnie zaprojektowanym ogrodem, własną kuchnię i restaurację, a także bibliotekę, pokój wspomnień i przestrzeń wspólną – dla mieszkańców i ich rodzin.

„Budynki przeznaczone na dom opieki zostaną wyremontowane, jednak ich bryła zostanie zachowana. Wprowadzimy lekkie modyfikacje okien i dachu, oczywiście w zakresie zaakceptowanym przez Miejskiego Konserwatora Zabytków” – mówi Beata Leszczyńska, Prezes ORPEA Polska.

Bonifraterskie Ogrody Życia

Na rozległym terenie przyległym do obu budynków, tj. Centrum Opieki Paliatywnej i Hospicyjnej oraz Rezydencji Święta Jadwiga powstają Bonifraterskie Ogrody Życia. Tworzenie Ogrodów rozpoczęło w 2017 roku. Honorowy patronat nad tą inicjatywą objął ks. Kardynał Henryk Gulbinowicz. Ogrody nawiązujące w swym charakterze do pierwotnego założenia klasztorne (nigdy w pełni nie rozwiniętego z powodu wojen) przeznaczone są zarówno dla osób przebywających w zespole klasztorno-szpitalnym Bonifratrów, jak i okolicznych mieszkańców Przedmieścia Oławskiego. Według założeń wrocławskiego Konwentu Bonifratrów, „skrawek ziemi”, który od 300 lat służył braciom Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego i chorym, ma ponownie stać się otwartym i przyjaznym miejscem przy planowanym hospicjum i domu opieki.

„Bardzo się cieszymy, że w inwestycję włączył się lider opieki stacjonarnej w Polsce. ORPEA Polska gwarantuje bowiem niezbędne nakłady inwestycyjne na remont budynku oraz prowadzenie w tym historycznym miejscu działalności zgodnej z charyzmatem Zakonu” – mówi Wioletta Niemiec, Prezes Zarządu Bonifraterskiego Centrum Zdrowia. Za: www.bonifratrzy.pl

Większość z nich jest jednak ukryta w opactwie, bo siostry nie miały możliwości bezpiecznej prezentacji cennych zbiorów. Za dwa lata, dzięki dotacji unijnej z RPO WM, wreszcie się to zmieni.

„Nie mam wątpliwości, że powstające w opactwie muzeum będzie ogromną atrakcją dla turystów i miłośników historii. To nie wszystko, bo już teraz jest świadectwem odwagi i ciężkiej pracy, jaką siostry benedyktynki wykonały, walcząc o tę unijną dotację. Dzięki temu wszystkie bezcenne zabytki, jakie znajdują się pod ich pieczę, będą mogły być prezentowane szerszej publiczności w sposób, który pozwoli się nimi cieszyć

przez kolejne pokolenia” – mówi wice-marszałek Wojciech Kozak.

Powstający w Staniątkach Wirydarz Dziedzictwa Benedyktyńskiego swoją siedzibę znajdzie w budynku tzw. Nowej Szkoły, który czeka teraz sporo prac konserwacyjnych i adaptacyjnych. Trzeba będzie m.in. wzmocnić fundamenty i konstrukcję całego obiektu, w planach jest również rozbiórka sąsiednich budynków gospodarczych (obory, kurnika, drewni) i odtworzenie zabytkowej XIX-wiecznej części klasztoru, tzw. „Boli-główki”. Po zakończeniu wszystkich prac do dyspozycji gości zostanie oddane nowoczesne muzeum, a także biblioteka, archiwum, czytelnia wraz z salami edukacyjnymi.

Już wiadomo, że odwiedzających muzeum turystów czeka podróż w czasie – i to nawet o osiem wieków wstecz. Odwiedzający będą więc mogli prześledzić historię powstania opactwa w Staniątkach, a także najważniejsze momenty w jego dziejach – często bardzo dramatyczne, jak potop szwedzki, obie wojny światowe czy czasy Polski Ludowej.

Przechadzając się po korytarzach nowoczesnego muzeum będzie można poznać podstawowe założenia reguły św.

Benedykta, rozkład typowego dnia w klasztorze w Staniątkach, a także zachwycimy się monumentalnym cyklem obrazów przedstawiającym Kazimierza Odnowiciela, które datuje się na połowę XVII wieku. Część ekspozycji zostanie też poświęcona historii żeńskiej szkoły, którą benedyktynki prowadziły w Staniątkach do XX wieku. Jeśli wszystko pójdzie zgodnie z planem, uda się odtworzyć atmosferę i wnętrza przyklasztornej szkoły, jej sal lekcyjnych, a także zaprezentować zdjęcia uczennic i ich nauczycielek.

Dawna szkoła będzie też inspiracją do nietypowego placu zabaw, który zostanie ulokowany przy budynku. Wszystkie huśtawki, drabinki czy równoważnie będą wzorowane na tych sprzed lat – siostry benedyktynki mając sporo zdjęć, dzięki którym uda się je odtworzyć.

Muzeum będzie ważną częścią Wirydarza, ale nie jedyną. Siostry chcą również udostępnić odwiedzającym bibliotekę wraz z archiwum i skryptorium. By jednak było to możliwe, trzeba wcześniej odpowiednio przygotować i zabezpieczyć bezcenny księgozbiór opactwa – to obecnie aż kilka tysięcy woluminów, w tym unikatowych na skalę ogólnopolską zabytkowych egzemplarzy. Unijna dotacja pozwoli nie tylko na zbadanie tych dokumentów, ale też odpowiednią konserwację tych najbardziej zniszczonych. Biblioteka wraz z mediateką ma się również stać miejscem tętniącym życiem – tu będą odbywać się wykłady, książkowe kluby dyskusyjne, warsztaty z nowych mediów czy spotkania autorskie. Warto dodać, że budynek Wirydarza Dziedzictwa Benedyktyńskiego zostanie tak zaprojektowany, by idealnie „wtopić” się w historyczne otoczenie klasztoru i nie odciągać uwagi od najcenniejszej, czyli najstarszej części opactwa w Staniątkach. Na jego elewacji znajdzie się więc m.in. kamień łamany, który nawiązuje do romańskiego rodowodu budynków zakonu. Planuje się też umieszczenie na niej dwóch rzeźb – św. Benedykta i św. Scholastyki. Za: www.deon.pl

Refleksja tygodnia

NASZ CHARYZMAT OFERUJE PROPOZYCJĘ „KONTRKULTUROWĄ” DLA DZISIEJSZEGO ŚWIATA

List przeora generalnego Karmelitów z okazji święta Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel

Drodzy Bracia i Siostry Rodziny Karmelińskiej!

Z okazji zbliżającego się wspomnienia NMP z Góry Karmel jak co roku pragnę złożyć każdemu z Was moje najserdeczniejsze braterskie życzenia – życzenia z okazji naszego święta patronalnego, w czasie którego wspominamy Maryję jako Matkę Karmelu. Razem przygotowujemy się do upamiętnienia naszej Matki i Siostry, *Domina loci [Pani miejsca – przyp. tłum.]*, która zajmuje w naszym życiu centralne miejsce i która inspirowała i zachęca nas do przeżywania charyzmatu karmelińskiego w służbie Ewangelii, ludowi Bożemu i całej ludzkości.

Obecnie poprzez różne inicjatywy Kościoła przygotowuje się do obchodów XV Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów, którego tematem będzie „Młodzi, wiara i rozeznanie powołania”, a które odbędzie się w Rzymie w październiku 2018 r. Na różne sposoby staramy się sprawić, aby głos młodzi mógł dotrzeć aż do Synodu – tak aby nie było to jedynie zebranie dotyczące młodzi, lecz prawdziwa okazja do tego, by zgromadzenie synodalne wysłuchało opinii, wrażeń, wątpliwości i nadziei jakie noszą w sobie młodzi ludzie.

W styczniu 2019 r. w Panamie odbędą się Światowe Dni Młodzi (ŚDM), które w świątecznej i uroczystej atmosferze pełnej modlitwy zgromadzą tysiące młodych ludzi z różnych

kontynentów. Będzie tam obecny również nasz Zakon – tak jak dzieje się to już od roku 2008, kiedy to uczestniczyliśmy w ŚDM w Sydney (a następnie w 2011 w Madrycie, 2013 w Rio i 2016 w Krakowie). Nasz Zakon będzie obecny poprzez „dzień karmeliński”, który obchodzimy razem z naszymi braćmi Karmelitami Bosymi.

Z pewnością, jak to zwykle bywa podczas każdego ŚDM, najbardziej znacząca będzie obecność młodzieży z krajów najbliższych. Dlatego to nasi bracia z Salwadoru wraz z Prowincją Karmelitów Bosych w Ameryce Środkowej przygotowują to spotkanie, w którym mam nadzieję (jeśli Bóg pozwoli) będę mógł towarzyszyć naszym młodym karmelitom, tak jak było mi to dane podczas poprzednich Światowych Dni Młodzi.

Nie ulega wątpliwości, że obydwa te wydarzenia (Synod dotyczący młodzieży i ŚDM w Panamie) przypominają nam jak ważni dla teraźniejszości i przyszłości Kościoła są młodzi ludzie. Dlatego też pragnę prosić każdego z Was przede wszystkim o to, abyście uczestnicząc w najbliższych dniach w różnych uroczystościach i nowennach przygotowujących nas do święta Maryi z Góry Karmel mieli na uwadze tę intencję. Maryja, młoda kobieta z Nazaretu, potrafiła przyjąć misję powierzoną Jej przez Boga z hojnością i odwagą właściwą ludziom młodym. Teraz skierujmy do Niej modlitwę za naszych młodych ludzi, aby mogli doświadczać piękna wiary i życia chrześcijańskiego,

aby potrafili przyjmować wyzwanie i ryzyko jakie niesie ze sobą podążanie za Jezusem Chrystusem w świecie, który tak szybko się zmienia i który jest tak złożony i fascynujący.

Po drugie pragnę wyrazić moje najszczerze podziękowania wszystkim karmelitom (zakonnikom, zakonnicom i świeckim), którzy pracują nie tylko „dla” młodzieży, ale przede wszystkim „z” młodzieżą. Duszpasterstwo młodzieżowe nie zawsze jest łatwe, wymaga szczególnej umiejętności „bycia”, „towarzyszenia”, „słuchania” i „dzielenia się”. Dlatego zrozumiałe jest, że wolimy angażować się w inne, bardziej satysfakcjonujące typy działalności duszpasterskiej. Jednak aby uniknąć czegoś, co moglibyśmy nazwać „duszpasterskim samobójstwem”, żadna Prowincja czy jednostka zakonna nie powinna nigdy zamykać się na tę posługę. Niech Maryja, nasza Matka, Dziewica z Góry Karmel, symbol piękna; będzie źródłem inspiracji dla tych Karmelitów, którzy towarzyszą młodzieży – tak aby potrafili przekazywać im bogactwo naszego charyzmatu i naszej duchowości. Niech obdarzy ich wiernością niezbędną do kreatywnego i hojnego kontynuowania wędrówki razem z młodzieżą.

Na koniec chciałbym podkreślić jak bardzo nasz charyzmat jest odpowiedni dla młodzieży – nie tylko dlatego, że wartości, które zawsze charakteryzowały Karmel, takie jak osobista relacja z Bogiem, głębia duchowa, wrażliwość, piękno i poezja mogą wzbudzać entuzjazm naszej młodzieży; ale również dlatego, że nasz charyzmat oferuje propozycję „kontrkulturową” dla dzisiejszego świata. W społeczeństwie charakteryzującym się natychmiastowością i promującym natychmiastowość, powierzchowność, bombardowanie bezużytecznymi informacjami, wirtualne relacje, prowizoryczność... naprawdę rewolucyjne może wydawać się wezwanie do życia wewnętrznego, do głębi, do osobistego spotkania z Panem, do odzyskania czasu jak Kairos, do modlitwy i kontemplacji. Takie wezwanie proponujemy młodym ludziom, których spotykamy na naszej drodze i czynimy to bez kompleksów czy uważania się za lepszych, bez narzucania czy indoktrynacji, lecz w formie daru ofiarowanego z prostotą i uczuciem.

Temat wybrany przez Papieża Franciszka na Synod zawiera także aspekt powołaniowy. W wielu częściach świata Karmel wciąż ma wiele powołań do życia konsekrowanego. W innych natomiast z przyczyn złożonych, których nie jesteśmy w stanie tutaj przeanalizować, znajdujemy się w poważnym i niepokojącym kryzysie powołaniowym. Z mądrym rozeznaniem, pokorą uznawania własnych błędów, jednak bez popadania w irytujący pesymizm; z odpowiedzialnością kogoś, kto jest świadomy, że Pan wzywa również za naszym pośrednictwem, mając Maryję za wzór słuchania i hojnej odpowiedzi na wezwanie Boga... zaangażujemy się w duszpasterstwo powołaniowe, którego zadaniem jest pomaganie młodym ludziom w rozeznawaniu ich powołania (jakiegokolwiek ono jest) i w przeżywaniu go ze szlachetnością i radością.

Mam nadzieję, że te wydarzenia kościelne odmłodzą również nas! Ale nie w sensie kosmetycznej, powierzchownej i tak często śmiesznej młodości, za którą podąża świat. Nasze społeczeństwo lekceważy starszych ludzi i dlatego właśnie zdarza się tak, że próbujemy przebierać się za młodzież kiedy już nią nie jesteśmy. Negujemy swój wiek nie akceptując rzeczywistości. Nie mówię o takim odmłodzeniu! Mam na myśli inną młodość – taką, która czyni nas zdolnymi do patrzenia w przyszłość z nadzieją, nie dając się pochłoniąć pesymistycznym i defetystycznym dyskursom. Młodość, która czyni nas zdolnymi do ucieczki przed rutyną i naszymi uprzedzeniami. Jeśli potrafimy patrzeć w przyszłość z nadzieją, entuzjazmem i zaufaniem do Pana, to nawet jeśli będzie przybywać nam lat, wciąż pozostaniemy młodzi!

Na koniec chciałbym podzielić się z Wami dwoma szczególnie wydarzeniami, które mimo swojej prostoty są znaczące i stanowią okazję do radości dla całej Rodziny Karmelińskiej. Przede wszystkim należy pamiętać, że w tym roku Manila obchodziła 400. rocznicę przybycia na Filipiny pierwszego obrazu Matki Bożej z Góry Karmel. Jest to wizerunek pochodzący z Meksyku (ponieważ Filipiny były wówczas częścią tak zwanego Wicekrólestwa Nowej Hiszpanii). Wizerunek ten został przywieziony przez Zakon Augustianów Rekolektów, którzy otrzymali go od Karmelitów Bosych z Acapulco. Obraz został zainstalowany w klasztorze Bagumbayan i wkrótce potem przeniesiony do kościoła San Sebastiano di Quiapo, gdzie pozostał do dziś. Wciąż jest obiektem uczuć, oddania i modlitw ze strony Filipińczyków, o czym przy wielu okazjach mogłem przekonać się osobiście.

Z okazji obchodów 400-lecia w Manili zorganizowano kilka wydarzeń. 4 maja odbyła się procesja rzeczna w Zatoce z wspomnianym obrazem umieszczonym w łodzi. Po niej w Parku Luneta znajdującym się w centrum Manili odprawiona została uroczysta Eucharystia dziękczynna. Przy tej okazji kardynał Tagle udzielił odpustu zupełnego wszystkim, którzy wzięli udział w wydarzeniu i spełnili odpowiednie warunki.

Pomimo zezwolenia udzielonego przez wikariusza Andaluzji o. Diego del Castillo, 19 sierpnia 1691 r. Przeor Generalny Karmelitów o. Pablo di Sant'Ignazio, mając na uwadze istniejące już nabożeństwo do Matki Bożej Szkaplerznej, z radością zezwolił na utworzenie Bractwa Szkaplerza Świętego.

Teraz, wiele lat później również ja chciałbym przyłączyć się do radości mojego poprzednika i dziękczynienia za to oddanie tak bardzo zakorzenione w filipińskim narodzie. Osobiście pogratulowałem Przeorowi Generalnemu Augustianów Rekolektów – ojcu Miguel Miró Miró, dziękując mu za posługę duszpasterską jaką jego Zakon pełnił przez ostatnie cztery stulecia i dzięki której nabożeństwo do Matki Bożej Szkaplerznej rozpowszechniło się wśród umiłowanej ludności filipińskiej.

Niech Maryja z Góry Karmel odnowi w obydwu naszych Zakonach ducha misyjnego, który wówczas prowadził ojców Augustianów i niech Ona, nazywana przez nas „Gwiazdą morza”, otwórz przed nami nowe ścieżki misji i ewangelizacji.

Drugim wydarzeniem, o którym chciałbym wspomnieć jest oficjalna koronacja obrazu Matki Bożej z Góry Karmel, który znajduje się w miejscowości Rute w hiszpańskiej prowincji Kordoba. Koronacja będzie miała miejsce 28 lipca. To właśnie Maryja Dziewica Karmelu jest patronką tego miasteczka. Ten piękny obraz pochodzący z końca XVII wieku przez wieki cieszył się kultem i oddaniem wielu wiernych. Koronacja obrazu

Maryi nie dystansuje go od nas ani nie jest czymś anachronicznym co deformowałoby jego ewangeliczne bogactwo. Jest to raczej znak nadziei dla całej ludzkości, gdyż w Maryi, pokornej kobiecie z Nazaretu, naszej siostrze, jest sam Bóg, który koronuje odkupioną ludzkość. Tak więc, jak potwierdza prefacja do Mszy w Święto Wniebowzięcia, Maryja staje się „obrazem i pierwocinami Kościoła, znakiem pociechy i nadziei dla całego ludu, wciąż pielgrzymującego na ziemi”. Co więcej, skoro królewska godność Maryi wyraża się w służbie najłagodniejszej, komisja odpowiedzialna za koronację obrazu Matki Bożej z Rute zorganizowała całą serię charytatywnych działań, które mają za zadanie przypomnieć nam głębszy sens koronacji.

Mam nadzieję, że my wszyscy, członkowie Rodziny karmelitańskiej na całym świecie, nadal będziemy koronować Maryję w naszym życiu codziennym, żyjąc tak jak Ona – otwarci na słuchanie Słowa Bożego i w służbie potrzebującym i ubogim naszych czasów.

Wszystkim składam moje serdeczne życzenia! Niech święto NMP z Góry Karmel będzie naprawdę czasem łaski, oddania, wiary i nawrócenia.

Z braterskim pozdrowieniem

Fernando Millán Romeral, O.Carm. – Przeor Generalny

Za: www.karmelici.pl

Wiadomości zagraniczne

SERCANIE ROZPOCZĘLI XXIV KAPITUŁĘ GENERALNĄ

Przełożony generalny – ks. Carlos Enrique Caamaño SCJ – zwołał XXIV Kapitułę Generalną Zgromadzenia Księży Najświętszego Serca Jezusowego (Sercanie, Dehonianie). Kapituła, która odbywać się będzie w domu generalnym w Rzymie, rozpoczyna się w poniedziałek – 14 lipca 2018 r. To właśnie tego dnia miała rozpocząć się Konferencja Generalna w Manili (Filipiny), która w związku z nominacją biskupią dotychczasowego

przełożonego generalnego ks. Heintera Wilmerna SCJ została odwołana. Zakończenie Kapituły przewidziano na 27 lipca, ale Ojcowie Kapitulni zebrani w Rzymie mogą zdecydować o przedłużeniu, bądź skróceniu Kapituły.

Uczestnicy

Zgromadzenie kapitulne tworzą przełożeni wyżsi z Prowincji i Regionów,

członkowie Kurii generalnej zgodnie z ustawodawstwem zakonnym, a także delegaci wybrani przez poszczególne Prowincje, Regiony i Dystrykty zależne od Przełożonego generalnego. Liczba delegatów z poszczególnych jednostek zależy od liczby członków danej prowincji. W sumie przybędzie blisko 80 współpracowników. Polską prowincję reprezentują ks. Wiesław Święch SCJ – prowincjał, ks. Zbigniew Chwaja SCJ, ks. Tadeusz

Michałek SCJ i ks. Krzysztof Napora SCJ.

Cel kapituły

Przygotowujemy się do Kapituły Generalnej z duchowego punktu widzenia, zdając sobie sprawę, że Zgromadzenie jest dziełem Ducha Świętego, które prosi nas o ciągłą odnowę. Żyjąc tym rozeznanie, chcemy stawić czoła konkretnym sytuacjom, ufając Bogu i naszym braciom.

Podczas trwania Kapituły zostanie dokonana ocena stanu Zgromadzenia, wybór nowego zarządu generalnego oraz wyznaczenie kierunku w którym nowa administracja powinna prowadzić sercanów przez najbliższe 6 lat.

Temat i logo

Temat Kapituły będzie z jednej strony odzwierciedlał potrzeby naszych czasów, a z drugiej nasz sposób bycia wobec tych wyzwań. Hasło „Z otwartym sercem i umysłem na potrzeby Kościoła i świata” będzie próbowało ukierunkować refleksję podczas Kapituły.

Jest to tytuł wybrany nie przez przypadek, ale przywrócenie na myśl tego, co zostało powiedziane w naszych Konstytucjach (por. 1) oraz w nowo opracowanym Mission Statement Zgromadzenia. Jest to wyjątkowy moment w życiu Zgromadzenia, moment, w którym przypomina się nam, abyśmy zastanowili się i poszukiwali w naszym duchowym dziedzictwie tego, co może najlepiej pomóc

nam być dla Kościoła i dla dzisiejszego świata; być „otwartymi” zakonnikami.

Wydarzenie ogólnozgromadzeniowe o tak wielkim znaczeniu, które z pewnością odcisnie swoje piętno na przyszłości Zgromadzenia, będzie miało bardzo proste logo, a zarazem bardzo emblematyczne dla Sercanów. Logo złożone z sercańskiego krzyża z tytułem kapituły zostało pomyślane jako symbol otwartości.

Mocno wierzymy, że tylko dzięki miłości Chrystusa możemy odpowiedzieć na potrzeby Kościoła i świata.

Za: www.scj.pl

NOWY SKŁAD ZARZĄDU GENERALNEGO WERBISTÓW

Podczas trwania XVIII Kapituły Generalnej zakończył się proces wyboru członków nowych władz Zgromadzenia. Jednym z Radców Generalnych został o. Eryk Koppa SVD, obecny prowincjał Polskiej Prowincji SVD.

Nowego Generała i Wicegenerała znamy już od kilku dni. 10 lipca zakończył się natomiast proces wyboru członków Rady Generalnej. Spośród 5 radców, dwóch pochodzi z Azji i po jednym z Europy, Afryki i Ameryki Płd.

Oto pełny skład nowego Zarządu Generalnego Zgromadzenia Słowa Bożego wraz z podstawowymi informacjami biograficznymi.

O. Paulus Budi Kleden SVD – Generał. Pochodzi z wyspy Flores w Indonezji. W 2012 roku, podczas XVII Kapituły Generalnej, o. Paulus został wybrany do Rady Generalnej, w której pełnił funkcję Radcy Generalnego. Obecnie został wybrany na 12. Przełożonego Generalnego SVD.

O. José Antunes da Silva SVD – Wicegenerał. Urodził się w 1957 roku w Sarzedas w Portugalii.

O. Anselmo Ricardo Ribeiro SVD - Radca Generalny. Urodził się w 1974 roku w Rio de Janeiro w Brazylii.

O. Eryk Koppa SVD - Radca Generalny. Urodził się w 1966 roku w Strzelcach Opolskich.

Br. Guy Mazola Mido SVD - Radca Generalny. Urodził się w 1962 roku w Bagata w Demokratycznej Republice Kongo.

O. Xavier Thirukudumbam SVD - Radca Generalny. Urodził się w 1958 roku w Sithurvadi w stanie Tamil Nadu na południu Indii.

Skład nowego Zarządu Generalnego nie jest zaskoczeniem. Odzwierciedla dynamikę rozwoju Zgromadzenia. Trzech członków Zarządu Generalnego pochodzi z Azji (Generał i dwóch radców), dwóch z Europy i po jednym z Afryki i Ameryki Płd.

O. Paulus Budi Kleden, o. José Antunes da Silva SVD i br. Guy Mazola Mido pracowali już w Radzie Generalnej w czasie kadencji 2012-2018. Pozostali wybrani zostali do Zarządu Generalnego po raz pierwszy. Co ciekawe, o. Anselmo Ricardo Ribeiro nie uczestniczył w tegorocznych obradach XVIII Kapituły Generalnej, zatem został niejako wybrany zaocznie. Taka sytuacja nie zdarza się często, choć jest normalną praktyką przewidzianą w prawie.

O. Paulus Budi Kleden SVD jest 12. przełożonym generalnym Zgromadzenia i drugim pochodzącym z Azji. Wybór Indonezyjczyka na to stanowisko jest ogromnym wyróżnieniem dla samego o. Paulusa, ale także dla wszystkich współbraci w Indonezji. *Wybór Indonezyjczyka na przełożonego generalnego naszego Zgromadzenia nie jest zaskoczeniem i stanowi odzwierciedlenie rzeczywistości* - powiedział o. Eryk Koppa SVD, prowincjał Polskiej Prowincji SVD po wyborze nowego Generała. - *Od wielu lat obserwujemy, że punkt ciężkości naszego zaangażowania misyjnego i rozwoju Zgromadzenia przesuwa się w kierunku Azji.*

Potwierdzeniem tego są liczby: Zgromadzenie liczy obecnie (dane z początku 2018 roku) 6005 członków, z czego 1652 pochodzi z 4 werbistowskich prowincji Indonezji (w tym 624 nowicjuszy, kleryków i braci zakonnych w ślubach czasowych). Dla porównania z wszystkich prowincji europejskich pochodzi obecnie 1228 współbraci (w tym 62 nowicjuszy, kleryków i braci zakonnych w ślubach czasowych). Za: www.werbisci.pl

PROCES BEATYFIKACYJNY O. PEDRO ARRUPPE SJ

„Rozpoczęliśmy na poważnie pracę nad procesem beatyfikacyjnym o. Pedro Arrupe”, powiedział o. Arturo Sosa. Przełożony generalny jezuitów wziął udział w Bilbao w światowym spotkaniu uniwersytetów, które należą do Towarzystwa Jezusowego.

Zwracając się do uczestników kongresu w Bilbao generał jezuitów mówił o wyzwaniach, jakie stoją przed Kościołem i Towarzystwem Jezusowym. Zachęcił, aby w sekularyzacji zobaczyć sposobność, by „przestać być chrześcijanami automatycznymi”. Podkreślił, że jednym z głównych wyzwań Kościoła jest „wcielanie w życie Soboru Watykańskiego II”. Jego zdaniem to właśnie robi Papież Franciszek.

O. Arturo Sosa opowiedział się za interkulturowością i różnorodnością, a także za Kościołem wspólnot otwartych na realną sytuację osób żyjących w rodzinie, małżeństwie i słuchających młodzieży. Pragnie także, aby jezuita „wprowadzili w życie pojednanie, o którym mówi Kongregacja Generalna” i „wzrastali blisko ubogich”, ponieważ bliskość ubogich jest „spojrzeniem wiary, jest spojrzeniem Chrystusa”.

O. Pedro Arrupe SJ

W tym kontekście zapowiedział on rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego Pedro Arrupe (1907-1991), 28. przełożonego generalnego Towarzystwa Jezusowego.

„Był to człowiek prawdziwie zakorzeniony w Chrystusie i oddany misji”, powiedział o. Arturo Sosa. Jego słowa zostały przyjęte długimi i gorącymi oklaskami.

Pedro Arrupe urodził się w Bilbao w 1907 r. Po wstąpieniu do jezuitów pracował jako misjonarz w Japonii, kiedy wybuchła druga wojna światowa. W 1942 r. został mianowany prowincjałem Japonii i mistrzem nowicjatu w Hiroszynie. Niósł pierwszą pomoc lekarską ofiarom bomby jądrowej, a budynek nowicjatu zamienił na szpital polowy. W 1965 r. na 31. Kongregacji Generalnej został wybrany 28. przełożonym generalnym. Funkcję tę pełnił do 1983. r. Szczególnie ważnym momentem była 32. Kongregacja Generalna (1975), która wyznaczyła kierunki działalności jezuitów. 7 sierpnia 1981 r. wracając z Dalekiego Wschodu, o. Pedro Arrupe został sparaliżowany i utracił mowę. Zmarł w Rzymie 5 lutego 1991 r. w 84. roku życia. Za: www.jezuici.pl

W BILBAO KONGRES JEZUICKICH UNIWERSYTETÓW

Pod hasłem „Przemieniać nasz świat razem” w Bilbao zakończyło się Światowe Spotkanie Jezuickich Instytucji Szkolnictwa Wyższego. Brali w nim udział przedstawiciele ponad 200 uczelni. Byli też obecni szefowie dwóch watykańskich dykasterii, ds. edukacji i kultury, kardynałowie Giuseppe Versaldi i Gianfranco Ravasi. Uniwersytet powinien być „etycznym i intelektualnym” punktem odniesienia oraz „latarnią i przewodnikiem dla społeczeństwa” – powiedział król Filip VI inaugurując obrady.

Zadaniem ośrodków uniwersyteckich jest przygotowywanie liderów „o otwartym spojrzeniu i dalekosiężnej wizji”, którzy zrealizowaliby hasło kongresu „Przemieniać nasz świat razem”, powiedział król Filip VI. „Macie wyzwanie, odpowiedzialność i okazję, aby zaoferować wasz cenny wkład w takich kwestiach jak bycie liderem, sprawiedliwość środowiskowa i ekonomiczna, edukacja dla sektorów najbardziej wykluczonych czy też dialog międzyreligijny. Formacja jest najcenniejszą dźwignią w pozytywnej przemianie naszego świata” – podkreślił hiszpański monarcha.

W spotkaniu w Bilbao udział brali przedstawiciele ponad 200 ośrodków uniwersyteckich z całego świata. Był również obecny przełożony generalny jezuitów Arturo Sosa. Uczestnicy kongresu debatowali m. in. nad głównymi wyzwaniami, jakie stoją przed jezuickimi instytucjami, nad przygotowaniem liderów politycznych i społecznych oraz sprawiedliwością w odniesieniu do środowiska naturalnego i ekonomii. Jeden dzień uczestnicy

kongresu spędzili w sanktuarium w Loyoli, gdzie zostało powołane do życia Światowe Stowarzyszenie Uniwersytetów i Jezuickich Instytucji Szkolnictwa Wyższego (Asociación Mundial de Universidades e Instituciones Jesuitas de Educación Superior). Jego celem będzie zapewnienie jezuickiej sieci uniwersyteckiej większych gwarancji prawnych, stabilności i struktury.

Spotkanie w Bilbao, które zakończyło się 12 lipca, jest trzecim tego rodzaju. Poprzednie odbyły się w Meksyku (2010) i w Melbourne w Australii (2015). Obecnie jezuita posiadają 210 uniwersytetów w 54 krajach świata. Łącznie uczy się na nich ponad 800 tys. studentów. Marek Raczkiewicz CSsR – Hiszpania Za: vaticannews.va

SPOTKANIE KAMILIAŃSKICH PROWINCJAŁÓW NA TAJWANIE

W drugiej połowie czerwca 2018 roku odbyło się spotkanie kamiliańskich prowincjałów z Konsultą Generalną Zakonu

Postługujących Chorym. Tegoroczne obrady odbyły się na Tajwanie i prawie w całości zdeternowała je tematyka postługi zakonnej na kontynencie azjatyckim.

Uczestnicy spotkania zapoznali się z wizją rozwoju naszych dzieł w Indiach,

Wietnamie, Tajwanie, Indonezji i Filipinach. Z ciekawszych informacji warto wspomnieć, że w najbliższym czasie prowincja z Indii planuje otworzyć dom zakonny w Szwajcarii, natomiast Wietnamczycy przygotowują się do przejęcia parafii w Los Angeles. Ogromne wrażenie sprawiły również inicjatywy realizo-

wane w samym Tajwanie, gdzie obok ogromnego kompleksu klinicznego, Kamilianie prowadzą prestiżową medyczną szkołę średnią, w której kształcą się ponad 4000 przyszłych pielęgniarek i innych pracowników służby zdrowia.

Kolejnym ważnym tematem omawianym podczas spotkania była przyszłość „Camillianum” zakonnej wyższej uczelni w Rzymie. Po burzliwej dyskusji i głosowaniu podjęto decyzję, aby uczelnię przekazać Uniwersytetowi Laterańskiemu lub jednemu z większych ośrodków akademickich w Rzymie.

Tajwan nie jest krajem chrześcijańskim, a mimo to zostaliśmy zaproszeni do parlamentu oraz na spotkanie z wiceprezydentem, gdzie otrzymaliśmy podziękowania za obecność Kamilianów na wyspie oraz ich wkład w tamtejszy

system ochrony zdrowia. Wszyscy prowincjałowie wzięli także udział w symbolicznym rozpoczęciu budowy nowego kamiliańskiego centrum dla chorych na Alzheimera.

Kilkudniowy pobyt na Tajwanie z pewnością pozwolił poczuć się dumnym z kamiliańskiej działalności w tym zakątku świata. Po raz kolejny można było odnieść wrażenie, że realizacja naszego charyzmatu dokonuje się ponad wszelkimi podziałami narodowymi, społecznymi i religijnymi, a Miłość bliźniego pozostaje najcenniejszą wartością...

Za: www.kamilianie.pl

W BOLIWI TRWA V AMERYKAŃSKI KONGRES MISYJNY

W boliwijskim mieście Santa Cruz trwa V Amerykański Kongres Misyjny. Jest to najważniejsze wydarzenie kościelne, które co pięć lat gromadzi przedstawicieli całego kontynentu od Alaski po Ziemię Ognistą.

Do Boliwii przyjechało niemal 3 tys. osób z 25 krajów, w tym 95 ze Stanów Zjednoczonych. Oznacza to, że prym wiodą jednak Kościoły latynoamerykańskie. Jak wskazano na otwarcie obrad, wspólnoty chrześcijańskie stoją tam dziś przed ważnym przełomem w swej historii. Ameryka Łacińska zawsze była bowiem postrzegana jako teren misyjny i po części tak jest do dzisiaj. Świadczy o tym obecność wielu tak zwanych wikariatów apostołskich, które są właściwe dla regionów misyjnych. Niektóre kraje nadal potrzebują pomocy misjonarzy. Zarazem jednak Ameryka Łacińska musi się też podjąć odpowiedzialności za misję ad gentes, odpowiadać na ewangelizacyjne potrzeby Kościoła na innych kontynentach.

O samym znaczeniu misji mówił na forum amerykańskiego kongresu kard. Fernando Filoni, papieski wysłannik na to wydarzenie. Wskazał on, że w centrum misji zawsze musi się znajdować Chrystus. Jeśli tego zabraknie Kościół stanie się organizacją społeczną – ostrzegł gość z Watykanu. *Krzysztof Bronk – Watykan*

Za: vaticannews.va

WŁOSKI ZAKONNIK OGŁOSIŁ STRAJK GŁODOWY PRZECIWKO POLITYCE MIGRACYJNEJ RZĄDU

Włoski zakonnik ze zgrupowania kombonianów, 79-letni o. Alex Zanotelli, rozpoczął strajk głodowy na znak protestu przeciwko zamknięciu włoskich portów dla statków niosących pomoc uchodźcom na Morzu Śródziemnym.

Wraz z grupą innych zakonników katolickich wezwał w Internecie do strajku głodowego „przeciwko polityce migracyjnej tego rządu”. Akcja rozpoczęła się 10 lipca modlitwą, po czym zebrani przeszli pod siedzibę włoskiego parlamentu.

„W ten sposób baza Kościoła chce pokazać rządowi Włoch, że wielu ludzi jest bardzo przeciwnych polityce migracyjnej nowego rządu” – powiedział o. Zanotelli austriackiej agencji Kathpress podkreślając, że po ostatniej wypowiedzi ministra spraw wewnętrznych Matteo Salviniego jest to jeszcze bardziej ważne.

Przed kilkoma dniami min. Salvini nakażął zamknięcie włoskich portów dla prywatnych ratowników morskich. 9 lipca zapowiedział, że w przyszłości zamknie porty także dla części statków ratunkowych z operacji Unii Europejskiej. „Nie wszystkie spośród statków międzynarodowej misji medycznej (m.in. ‚Themis’, ‚Triton’, ‚Sophia’) będą mogły wpłynąć do Włoch, „niektóre tak, niektóre nie”, powiedział polityk prawicowej Lega Nord w rozmowie z gazetą „La Verita”.

Zapowiedział jednocześnie, że zamierza zmienić unijne umowy zawarte w tej sprawie. Odpowiednią dokumentację przedstawi 12 lipca na spotkaniu mini-

strów spraw wewnętrznych w Innsbrucku.

Po tych deklaracjach papież Franciszek i włoskie organizacje katolickie apelują o większą solidarność na Morzu Śródziemnym. Dlatego też ksiądz kombonianin uważa, że apel papieża należy wspierać takimi akcjami jak strajk głodowy. O. Zanotelli nie wie, ile osób pójdzie w jego ślady. Na razie planowana jest przed parlamentem 10-dniowa „sztafeta strajku głodowego” z udziałem dwóch do trzech osób dziennie. Strajkujące osoby będą miały tablice mówiące o sytuacji na Morzu Śródziemnym.

Ks. Zanotelli – ojciec Alex – znany jest ze swego nonkonformizmu i krytyki zachodniej cywilizacji. Przez wiele lat pracował na misjach w slumsach Kenii. W 2000 roku odmówił przyjęcia nagrody w wysokości ćwierć miliona dolarów tłumacząc, że z biednymi pracuje nie dla pieniędzy, lecz dlatego, że takie jest jego powołanie. „Domagam się sprawiedliwości a nie łaski. Potrzebna jest radykalna przemiana, jeśli chcemy, aby

ubodzy tego świata mieli czym oddychać” – mówił.

Gdy był naczelnym redaktorem miesięcznika misjonarzy „Nigrizia”, otwarcie

atakował międzynarodowy handel bronią oraz korupcję w instytucjach i organizacjach pomagających krajom Trzeciego Świata. Walczył też z amerykańskim programem rządowym „Africa Growth

and Opportunity Act”, nazywając go „zaplanowanym ludobójstwem”.

Za: www.deon.pl

FRANCISZKAŃSKI MISJONARZ JEDZIE ROWEREM Z UGANDY DO POLSKI

W pierwszych dniach maja 2018 r. rozpoczęła się piękna przygoda rowerowa franciszkańskiego misjonarza o. Marka WARZECZY, który 4 miesiące wakacji postanowił spędzić na rowerze, wyruszając ze swojej misji w Kakooge w Ugandzie jako „pielgrzym pokoju” do Ziemi Świętej, Asyżu i Rzymu.

Fr. Marek – 52 lata, należący do prowincji św. Antoniego i bł. Jakuba Strepy w Polsce (Kraków), od 10 lat kapłan i misjonarz posługujący w delegaturze prowincjalnej w Ugandzie – spełnił swoje marzenie, pokonując 10 tys. kilometrów na rowerze i przemierzając następujące kraje: Uganda, Kenia, Etiopia, Sudan, Egipt, Izrael, Cypr, Turcja, Grecja, Bułgaria, Serbia, Kosowo, Czarnogóra, Bośnia, Chorwacja, Słowenia, Włochy i Polska.

We wszystkich 18 krajach spotykał wielu ludzi różnych ras i religii, niosąc przesłanie św. Franciszka. Podczas swojej wędrówki na rowerze o wadze 17 kg, wyposażonym w nawigator satelitarny, licznik kilometrów, ładowarkę do baterii i inne niezbędne rzeczy, zaopatrzonej w wodę i wino do Mszy św., spał w namiocie przy parafiach i różnych instytucjach zakonnych. Spędził trzy tygodnie na modlitwie i rekolekcjach duchowych w Ziemi Świętej i Palestynie, odwiedzając wszystkie sanktuaria chrześcijaństwa. Wzruszający był jego pobyt w Asyżu, gdzie przybył po raz pierwszy, aby spotkać się z Biedaczną przy jego grobie.

Przez trzy dni przebywał w Rzymie, będąc gościem klasztoru św. Maksymiliana Kolbego i ośrodka misyjnego, a tym samym mogąc zwiedzić wieczne miasto i zatrzymać się przy grobie św. Piotra.

Jego misja zakończy się w Polsce, gdzie weźmie udział w różnych spotkaniach, dzieląc się swoim doświadczeniem i swoim wędrowaniem pośród wielu narodów. Fr. Paolo Fiasconaro.
Za: *Fraternus Nuntius* 2/2018

Zapowiedzi wydarzeń

KRAKOWSKIE KLARYSKI ZAPRASZAJĄ NA NOWENNĘ

Już w najbliższy czwartek przypada kolejnym dzień nowenny miesiący w Jubileuszowym Roku bł. Salomei. Tym razem naszą modlitwą razem z Apostołem Margaretka pragniemy ogarnąć wszystkich kapłanów. Zapraszamy w dniu 19.07.2018 r. do kościoła św. Andrzeja Apostoła w Krakowie przy ul. Grodzkiej na Mszę św. o godz. 17.00, której przewodniczyć będzie ks. Bogusław Nagel - Opiekun Krajowy Apostoła Modlitwy za Kapłanów „Margaretka”.

Czwartek 19.07.2018 r. – kolejny dzień nowenny miesiący

15.00 – wystawienie Najświętszego Sakramentu i Koronka do Bożego Miłosierdzia

16.30 – Nieszpory

17.00 – Msza św., po niej modlitwy do bł. Salomei oraz uczczenie relikwii

Jeżeli nie możesz być w tym dniu razem z nami zachęcamy do duchowej łączności i odmówienia modlitwy jubileuszowej:

Wszchemogący dobry Boże, Ciebie bł. Salomea kochała i wielbiła całym swoim życiem; przez Jej wstawiennictwo rozpal w moim sercu żywy płomień wiary i miłości oraz udziel mi łaski (...), o którą Cię proszę z pokora i ufnością. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Siostry klaryski z Krakowa

WKRÓTCE OTWARCIE CENTRUM MODLITWY O POKÓJ W NIEPOKALANOWIE

1 września 2018 roku, odbędzie się uroczyste otwarcie Światowego Centrum Modlitwy o Pokój w Niepokalanowie – „Gwiazdy Niepokalanej”. To jedno z tylko 12 międzynarodowych ośrodków modlitwy w intencji pokoju, które powstają na świecie. Wierni, którzy chcą być świadkami inauguracji polskiego Centrum Modlitwy o Pokój, mogą już rejestrować się na uroczystość, na stronie internetowej www.kaplica.niepokalanow.pl.

Światowe Centrum Modlitwy o Pokój w Niepokalanowie jest częścią wielkiego dzieła utworzenia na wszystkich kontynentach, międzynarodowych centrów (tzw. 12 Gwiazd w Koronie Maryi Królowej Pokoju), w których przed Najświętszym Sakramentem będzie trwała nieustająca modlitwa w intencji pokoju. Ołtarze Adoracji do Kaplic Pokoju w każdym Centrum są błogosławione przez Ojca Świętego. Dotychczas powstało sześć Światowych Centrów Modlitwy o Pokój: Betlejem w Izraelu, Medjugorie w Bośni i Hercegowinie, Oziornoje w Kazachstanie, Jamusukro na Wybrzeżu Kości Słoniowej, Namyang w Korei Płd. i Kibeho w Rwandzie. Siódme Centrum powstaje w Dagupan na Filipinach, a ósme w Niepokalanowie.

– „Serdecznie zapraszamy wszystkich wiernych z kraju i zagranicy, aby w tym wyjątkowym dniu byli z nami w Niepokalanowie. To dla nas niezwykle czas, który chcemy z Wami wspólnie przeżyć. Z jednej strony, jest to urzeczywistnienie pragnień św. Maksymiliana Kolbego, założyciela Niepokalanowa, który chciał, aby w naszej Bazylice odbywała się wieczysta adoracja Najświętszego Sakramentu. Z drugiej zaś strony, poprzez Niepokalanów, Polska dołącza do grona wybranych krajów, z których popłyną słowa modlitwy o pokój na cały świat.” – mówi o. Andrzej Sądadek OFMConv

proboszcz parafii Niepokalanego Poczęcia NMP w Niepokalanowie.

Pielgrzymi z Polski i z zagranicy, którzy chcą przyjechać do Niepokalanowa i uczestniczyć w inauguracji Światowego Centrum Modlitwy o Pokój, mogą zarejestrować się na stronie www.kaplica.niepokalanow.pl, przez zakładkę „Uroczystość Inauguracji”. Na specjalnie opracowanej podstronie, znajdują się dwam formularze umożliwiającej rejestrację grup pielgrzymów oraz osób indywidualnych. Rejestracja będzie aktywna do wyczerpania miejsc (ponad 10 tysięcy). Na podstronie rejestracyjnej znajdują się także informacje organizacyjne przydatne dla pielgrzymów. Można również pobrać mapę sektorów i program uroczystości.

Po uroczystej Mszy św. inaugurującej polskie Centrum Modlitwy o Pokój, z udziałem najwyższych władz kościelnych i władz państwowych, nastąpi poświęcenie Kaplicy Wieczystej Adoracji Najświętszego Sakramentu. Następnie,

zostanie ona otwarta dla pielgrzymów i rozpocznie się wieczysta adoracja.

Za: www.episkopat.pl

WIĘCEJ INFORMACJI:

<https://kaplica.niepokalanow.pl/>

OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH INFORMACJA O STUDIACH

Publikujemy list w sprawie możliwości podjęcia na UKSW studiów podyplomowych z zakresu ochrony danych osobowych, który bp Artur Miziński skierował do przewodniczącego KWPZM o. Janusza Soka CSsR

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, mając na względzie potrzebę merytorycznego oraz praktycznego przygotowania osób kompetentnych w dziedzinie stosowania w Kościele i w jego instytucjach nowych przepisów, dotyczących ochrony danych osobowych, planuje uruchomienie z dniem 30 listopada br. drugiej edycji

studiów podyplomowych z wyżej wymienionego zakresu tematycznego.

Przesyłam powyższą informację, poddając pod ewentualne rozważenie przez wyższych przełożonych męskich zakonów kwestii możliwości skierowania kandydatów na wskazany kierunek studiów.

UKSW bardzo chętnie udzieli szczegółowych informacji na temat wymienionej oferty edukacyjnej. Osobą, wyznaczoną, do bezpośredniego kontaktu w tej sprawie jest pani dr Beata Zbarachewicz, Kierownik Dziekanatu

Wydział Prawa i Administracji UKSW, adres e-mail: odok@uksw.edu.pl.

Łączę wyrazy szacunku i serdecznych pozdrowień w Chrystusie Panu

Bp Artur Miziński
sekretarz generalny KEP

Witryna tygodnia

MUSICAL O ŚW. JÓZEFIE FREINADEMETZU SVD

Z okazji 15. rocznicy kanonizacji i zbliżającej się 140. rocznicy przybycia do Chin, świeccy z werbistowskiej Parafii św. Elżbiety z Hongkongu przygotowali musical opowiadający o życiu św. Józefa Freinademetza SVD, pierwszego werbistowskiego misjonarza, apostoła Południowego Szantungu w Chinach.

Premiera musicalu odbyła się w kwietniu w Putonghua w Hongkongu, zaś w czerwcu wystawiany był dwukrotnie w Sai Wan Ho Civic Centre. Autorem scenariusza i muzyki jest Ngan Lai Nor, z Parafii św. Elżbiety.

Jak mówi producent i reżyser, o. Joseph Tan Lei Tao, wikariusz w Parafii św. Elżbiety, celem widowiska jest prezentacja postaci św. Józefa Freinademetza, jego zapału i głębokiego przekonania, że język miłości jest jedynym językiem, który rozumieją wszyscy ludzie. *W dzisiejszych czasach ludzie uciekają od cierpienia, ale św. Józef Freinademetz nie bał się go - mówi o. Joseph Tan Lei Tao. - Zostawił życie, które znał i zgodził się na wiele wyrzeczeń, by przybyć i zamieszkać w obcym sobie kraju. Jego misyjny zapał oparty był na miłości.*

Musical został przygotowany przez grupę świeckich działających pod nazwą Wspólnota św. Józefa Freinademetza. By zilustrować bogatą historię Szantungu, gdzie pracował św. Józef, w przedstawieniu wykorzystano tradycyjne tańce z tego regionu. W śpiewanych tekstach znalazły się też cytaty z Konfucjusza, które miały ilustrować umiłowanie przez świętego kultury chińskiej.

Wystawienie takiego musicalu wiąże się z dużymi kosztami, dlatego wystawiono go tylko 3 razy. Mimo to, musical w formie chińskiej opery został bardzo dobrze przyjęty przez ludź z Hongkongu. - mówi o. Mieczysław Drózd SVD, pracujący w Hongkongu.

O. Joseph Tan Lei Tao ma nadzieję, że musical przyczyni się on do promowania poszanowania innych kultur. Wzorem może być tutaj św. Józef Freinademetz, dla którego inkulturacja była jednym z najważniejszych pryncypiów misjonarskiego życia.

Św. Józef Freinademetz SVD wraz z późniejszym biskupem Janem Anzerem, wyjechali do Chin w 1879 roku. Byli pierwszymi misjonarzami wysłanymi przez Zgromadzenie, które powstało zaledwie 4 lata wcześniej. W Południowym Szantungu, gdzie pracował przez większość swojego misjonarskiego życia niezwykle aktywnie udzielał się na polu edukacji kapłanów i świeckich. Przetłumaczył katechizm na język chiński. Zmarł w 1908 roku podczas epidemii tyfusu, pomagając chorym i cierpiącym. (za: ucanews.com oraz sundayex.catholic.org.hk) Za: www.werbisci.pl

Odeszli do Pana

ŚP. KS. TOMASZ WRÓBLEWSKI SDS (1930 – 2018)

Ks. Tadeusz Wróblewski urodził się dnia 11 listopada 1930 roku w Tarnopolu. Naukę w szkole podstawowej rozpoczął w 1937 roku w rodzinnej miejscowości. Z powodu działań wojennych i akcji przesiedleńczej, edukację na poziomie podstawowym ukończył w Krakowie-Czyżynach. Dnia 17 września 1947 roku rozpoczął naukę w Małym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Dobroszyczach, gdzie w latach 1947-1949 ukończył cztery klasy gimnazjum. W tym okresie podjął decyzję o wstąpieniu do nowicjatu salwatorianów i dnia 8 września 1949 roku został do niego przyjęty. Dnia 8 września 1950 roku w Bagnie złożył pierwszą profesję zakonną. Następnie został przeniesiony do kolegium salwatoriańskiego w Mikołowie, gdzie kontynuował edukację w gimnazjum. Dnia 7 czerwca 1952 roku pozytywnie zaliczył egzamin maturalny. Następnie został przeniesiony do klerykatu w Krakowie-Zakrzówku i rozpoczął studia seminaryjne w studium filozoficzno-teologicznym O.O. Dominikanów w Krakowie. Profesję wieczystą ks. Wróblewski złożył dnia 8 września 1954 roku w Krakowie. Święcenia diakonatu przyjął dnia 10 kwietnia 1957 roku w Krakowie z rąk bpa Herberta Bednorza. Dnia 24 czerwca 1957 roku w Mikołowie, przez posługę tego samego szafarza, otrzymał święcenia prezbiteratu.

Po święceniach, w latach 1957-1958, przebywał w ramach roku pastoralnego tzw. tirocinium, w domu zakonnym w Krakowie przy ul. Łobzowskiej. W 1959 roku wyraził swoją gotowość wyjazdu do USA, aby podjąć tam posługę duszpasterską wśród polonii. Dnia 14 października 1959 roku ks. Tadeusz Wróblewski został mianowany osobistym sekretarzem prowincjała. W 1960 roku został przeniesiony do wspólnoty seminaryjnej w Bagnie. Tam, w latach 1960-1963, podejmował posługę magistra nowicjatu oraz spowiednika kleryków a także konsultora miejscowej wspólnoty. W 1961 roku, podjął się również posługi mistrza junioratu braci zakonnych w Bagnie. Na mocy dekretu, z dnia 25 lipca 1963 roku, został przeniesiony do domu zakonnego w Krakowie (ul. Łobzowska 22), gdzie powierzono mu urząd ekonomy prowincjalnego. Wciąż myślał o posłudze duszpasterskiej w USA, ale potrzeby

personalne prowincji nie pozwoliły na realizację tych zamierzeń. W styczniu 1966 roku został ponownie wybrany na urząd konsultora i ekonomy domu przy ul. Łobzowskiej oraz ekonomy prowincjalnego. W sierpniu tegoż roku powierzono mu również urząd superiora siedziby prowincjału w Krakowie.

Po zakończeniu posługi w zarządzie prowincji, w okresie od dnia 18 grudnia 1969 roku do dnia 9 września 1970 roku, posługiwał w Zakopanem przy kościele pw. NMP Królowej Świata. Podejmował tam również obowiązki związane z urzędem wicesuperiora i ekonomy oraz spowiednika Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi. Na mocy dekretu, z dnia 9 września 1970 roku, ks. Wróblewski został przeniesiony do wspólnoty seminaryjnej w Bagnie, gdzie podejmował obowiązki ekonomy domowego. Po trzech latach, w czerwcu 1972 roku, został skierowany do Mikuszowic Śląskich. Tam podejmował obowiązki wikariusza przy parafii pw. NMP Królowej Świata. Na mocy dekretu, z dnia 23 maja 1975 roku, przełożeni powierzyli ks. Tadeuszowi urząd superiora i ekonomy mikuszowickiej wspólnoty. Po ośmiu latach posługi w Bielsku-Białej został przeniesiony do Zakopanego, gdzie powierzono mu urząd superiora i funkcję ekonomy oraz obowiązki rektora przy miejscowym kościele. W tym okresie, oprócz posługi duszpasterskiej podejmował on prace związane z modernizacją kościoła w Zakopanem.

W 1985 roku, na zaproszenie przełożonego generalnego salwatorianów, wyjechał do Rzymu, gdzie od dnia 1 października tegoż roku realizował obowiązki archiwisty generalnego w Domu Macierzystym. W 1986 roku nasiliły się problemy zdrowotne ks. Tadeusza, co ostatecznie było powodem złożenia przez niego, dnia 2 stycznia 1987 roku, próby o zwolnienie z tejże funkcji i powrotu do Polski. Po ustabilizowaniu się stanu zdrowia, przełożeni skierowali go do wspólnoty w Piastowie. Podejmował tam, od dnia 1 września 1987 roku, obowiązki wikariusza przy parafii pw. Michała Archanioła. Po trzech latach został przeniesiony do wspólnoty w Trzebini. Tam powierzono mu urząd superiora miejscowej wspólnoty oraz obowiązki duszpasterskie przy parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jednocześnie powierzono mu zadania dyrektora domu rekolekcyjnego św. Józefa a także promotora dzieła współpracowników salwatoriańskich. Od 1991 roku sprawował pieczę nad realizacją całonocnego programu formacji braci juniorantów w Trzebini. Z dniem 1 lipca 1996 roku, został skierowany do Zakopanego. Podejmował tam obowiązki proboszcza parafii pw. NMP Królowej Świata. Od 30 czerwca 1999 roku powierzono mu również urząd superiora i ekonomy miejscowej wspólnoty. W 2000 roku ks. Tadeusz Wróblewski powrócił do Trzebini. Tamże, od dnia 1 lipca, podejmował obowiązki pomocy duszpasterskiej oraz zastępcy kapelana zakładu karnego. W 2004 roku, z powodu pogarszającego się stanu zdrowia, został zwolniony z obowiązków zastępcy kapelana więzienia. Nadal jednak gorliwie posługiwał w konfesjonale.

W 2015 roku ks. Tadeusz Wróblewski świętował 65-lecie profesji zakonnej a dwa lata później 60-lecie święceń kapłańskich. Mimo ograniczeń związanych z dolegliwościami zdrowotnymi, do końca zaangażowany był w życie trzebińskiej bazyliki oraz gorliwą posługę w konfesjonale.

W pamięci wielu współbraci pozostanie jako oddany duszpasterz i troskliwy opiekun ministrantów w parafiach, gdzie posługiwał. Szczególnie mocno związany był z Trzebiną. Dla wielu jest wzorem

gorliwego zakonnika oraz kapłana zaangażowanego w czuwania fatimskie oraz otwartego na potrzeby pielgrzymów i dobrodziejów przybywających do Trzebinii.

Ks. Tadeusz Wróblewski zmarł dnia 12 lipca 2018 roku w hospicjum w Jaworznie. Odszedł do Pana w: 88 roku życia, 61 roku kapłaństwa i 68 roku życia zakonnego. Jego pogrzeb odbędzie się dnia 14 lipca br. w Bazylice pw. Naj-

świętszego Serca Pana Jezusa w Trzebinii. Zostanie pochowany w grobowcu zakonnym w Trzebinii. *Ks. Ireneusz Kielbasa SDS.* Za: www.sds.pl

ŚP. O. JÓZEF CHLEBEK OMI (1942 – 2018)

We wtorek 10 lipca 2018 r. o godz. 22.05 Ojciec Miłosierdzia powołał do życia wiecznego naszego współbrata o. Józefa Chlebka OMI. Umierał po długiej i ciężkiej chorobie we wspólnocie, która trwała przy Nim na modlitwie. Zostawił piękny przykład odchodzenia w ogromnej wdzięczności wszystkim za wszystko, powtarzając pokornie i z dobrocią.

Ojciec Józef Chlebek OMI urodził się 4 grudnia 1942 r. w Białośliwie, w powiecie piłskim w województwie wielkopolskim, w diecezji bydgoskiej. Jego rodzicami byli Kazimierz i Marta z domu Matczyńska. Jako piętnastolatek, w 1957 r. rozpoczął naukę w oblackim Niższym Seminarium Duchownym w Markowicach, którą zakończył maturą w 1961 r. W tym samym roku rozpoczął nowicjat na Świętym Krzyżu, a 8 września 1962 r. złożył pierwsze śluby zakonne. Rozpoczął studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Misjonarzy Oblatów MN w Obrze k. Wolsztyna. Tam 8 września 1965 r. złożył profesję wieczystą. Święcenia diakonatu przyjął 11 listopada 1967 r., a prezbiteratu 23 czerwca 1968 r. w Obrze w przyseminaryjnym kościele pw. św.

Jakuba z rąk ks. abp. Antoniego Baraniaka.

Od święceń kapłańskich pracował jako duszpasterz najpierw w Lublińcu (1968–1969), a potem w Białogardzie (1969–1973). Posługiwał w Sekretariacie Powołań w Poznaniu (1973–1978), a następnie w Prokurze Misyjnej w Kodniu n. Bugiem (1978–1980) i w Siedlcach jako

rektor kaplicy tworzącej się parafii (1980–1982). Kolejne jego lata były związane z posługą rekolekcjonisty (misjonarza ludowego). Najpierw pracował w tym charakterze w Grotnikach (1982–1993), a następnie w Kędzierzynie-Koźlu (1993–2018). Zmarł w domu oblackim w Kędzierzynie-Koźlu. „Nasza Wspólnota traci ikonę kaznodziejstwa, która przez 35 lat kształtowała ludzkie serca. Pomimo bólu chciałoby się wyśpiewać radosne Te Deum za piękny dar życia i umierania” – napisał przełożony domu o. Rafał Kupczak OMI.

W czwartek 12 lipca 2018 r. o godz. 18.00 w kościele św. Eugeniusza de Mazenoda w Kędzierzynie-Koźlu zostanie odprawiona wspólnotowa Msza św. za zmarłego o. Józefa połączona z eksportą ciała do Lublińca. W Lublińcu, w kościele św. Stanisława Kostki, Msza św. za zmarłego zostanie odprawiona w piątek 13 lipca o godz. 13.00. Po niej odbędzie się pogrzeb.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci. (MW) Za: www.oblaci.pl

ŚP. KS. WŁADYSŁAW JANKOWICZ CM (1933 – 2018)

Dnia 6 lipca 2018 r. o godz. 2.20 w Domu Zgromadzenia Księża Misjonarzy w Krakowie na Kleparzu odszedł do wieczności ś.p. Ks. Władysław Jankowicz CM.

Urodził się dnia 1 września 1933 r. w Krzęcinie k. Krakowa. W 1951 r. wstąpił do Zgromadzenia Księża Misjonarzy.

Śluby święte czasowe złożył dnia 8 grudnia 1953 r., zaś śluby święte wieczyste złożył dnia 8 grudnia 1956 r. Święcenia kapłańskie otrzymał w Krakowie na Stradomiu dnia 22 maja 1958 r. z rąk ks. abpa Eugeniusza Baziaka, administratora apostolskiego archidiecezji krakowskiej.

Wypełniane posługi:

1958 (czerwiec-sierpień) – Zduny (kapelan Sióstr Miłosierdzia);
1958-1963 – Kraków-Kleparz (Grupa misyjno-rekolekcyjna);
1963-1967 – Lublin – KUL (studia, magisterium z filozofii praktycznej);
1967 (kwiecień-sierpień) – Warszawa – par. Świętego Krzyża (duszpasterz);
1967-1975 – Paradyż (Wyższe Seminarium Duchowne: prefekt kleryków oraz wykładowca etyki społecznej, homiletyki i teologii pastoralnej), sędzia Sądu Biskupiego w Gorzowie Wlkp., diecezjalny animator powołań, diecezjalny duszpasterz rodzin;
1975-1980 – Kraków- par. NMP z Lourdes (proboszcz i superior Domu (1976-1980), wykładowca ITKM);

od 1980 – Kraków-Kleparz (Grupa misyjno-rekolekcyjna, superior Domu (1987-1988), dyrektor Sióstr Miłosierdzia Prowincji Krakowskiej (1987-2000), Kapelan DPS im. Helców (2001-2005), duszpasterz).

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 10 lipca 2018 r. (wtorek). O godz. 11.00 – Msza św. w kościele Księża Misjonarzy w Krakowie na Kleparzu, której przewodniczył i okolicznościowe kazanie

wygłosił ks. bp Paweł Socha CM. Na zakończenie Mszy św. przemówił przedstawiciel Drogi Neokatechumenalnej, wspominając, że to właśnie ks. Jankowicz w 1976 r. – jako proboszcz par. NMP z Lourdes w Krakowie, po rozmowach z ks. kard. Karolem Wojtyłą, zorganizował pierwszą w Krakowie grupę Neokatechumenatu. O godz. 13.30 w kondukcie żałobnym, który prowadził ks. bp Paweł Socha CM od bramy Cmentarza Rakawickiego, odprowadziliśmy

ciało ks. Władysława Jankowicza CM do grobowca Księża Misjonarzy. W uroczystościach pogrzebowych uczestniczyło wielu konfratrów, najbliższa rodzina (siostra i dwóch braci z rodzinami), delegacja z Krzęcina – rodzinnej parafii ks. Władysława wraz z Ks. Proboszczem, księża pochodzący z Krzęcina, Siostry Miłosierdzia, a także liczna grupa Drogi Neokatechumenalnej.

Księża Misjonarze CM

ŚP. O. TOMASZ ALOJZY MORAWIEC OCist (1932 – 2018)

Dnia 5 lipca 2018 r. w wieku lat 86. odszedł do wieczności o. Tomasz Alojzy Morawiec z Opactwa Cystersów w Krakowie-Mogile.

Urodził się w 1932 r. w Krasowych /Górny Śląsk/. W 1947 r. wstąpił do Zakonu Cysterskiego w opactwie mogilskim. Następnie rozpoczął naukę w Kolegium św. Bernarda w Mogile. W kolejnym roku przeniósł się do Prywatnego Liceum Ogólnokształcącego OO. Cystersów w Szczyrzycu /Małopolska/.

Dnia 14 sierpnia 1949 r. rozpoczął nowicjat i przyjął imię zakonne Tomasz, a rok później złożył pierwszą profesję zakonną. Dnia 28 czerwca 1953 r. złożył uroczystą profesję monastyczną /śluby

wieczyste/. Na kapłana wyświęcony został w 1954 r. w Krakowie.

Był absolwentem Wydziału Teologicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego /Pismo Święte/. Pracował jako katecheta, duszpasterz Pracowników Służby Zdrowia, wikariusz parafii św. Bartłomieja Apostoła w Krakowie-Mogile, przeor klasztoru mogilskiego.

Przez wiele lat poświęcał się głoszeniu rekolekcji parafialnych i misji ludowych w całym kraju. Pomagał również w duszpasterstwie na terenie Niemiec.

O. Tomasz Morawiec OCist pochowany został w kwaterze cysterskiej na cmentarzu parafialnym w Krakowie-Mogile.

Opactwo Cystersów w Mogile

ŚP. O. TADEUSZ SŁĄBY CSsR (1956 – 2018)

Uzupełniamy życiorys Ś.P. o. Tadeusza Słabego CSsR o którego śmierci pisaliśmy w zeszłym tygodniu.

Urodzony 3 kwietnia 1956 roku w Żeleźnikowej Wielkiej k/ Nowego Sącza. Nowicjat odbył w 1975/1976 i 15.08.1976 roku złożył śluby zakonne; śluby wieczyste 15.08.1981 r. Został wyświęcony na kapłana 13 czerwca 1982 roku w Tuchowie. Na misje do Brazylii wyjechał w marcu 1983 roku. Pracował na placówce misyjnej w Bom Jesus da Lapa, gdzie był przez pewien czas proboszczem parafii, przełożonym wspólnoty, ekonomem sanktuarium i misji w Bahia. Oddaje się pracy pastoralnej we wspólnotach wiejskich i w dzielnicach peryferyjnych

miasta Bom Jesus da Lapa. Wybudował kompleks budynków centrum dokształcania liderów w Bom Jesus da Lapa, nie licząc innych dzieł na wioskach, które obsługiwał.

W 1996 roku został przeniesiony do pracy w parafii Zmartwychwstania Pań-

skiego w Salvadorze, gdzie kontynuował budowę kościoła parafialnego. W 1999 roku skierowano go do miasta i parafii Senhor do Bonfim. Z misji powrócił w 2004 roku i zamieszkał w Krakowie, gdzie spędził ostatnie lata swego życia. Z powodu rozwijającej się choroby wiele razy musiał być hospitalizowany.

Zmarł 6 lipca 2018 w Szpitalu w Nowym Sączu. Przeżył 62 lat. Odszedł w 42 roku życia zakonnego i 36 roku kapłaństwa. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 10 lipca 2018 w Żeleźnikowej Wielkiej.

Sekretariat Prowincji Redemptorystów